

РЕШЕНИЕ

№ 181

гр. Ловеч, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ПЕНОВ

при участието на секретаря ЦВЕТОМИРА БАЕВА
в присъствието на прокурора С. Ив. И.
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ПЕНОВ Гражданско дело №
20224300100158 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба от Г. В. В. против Окръжен съд Плевен, с която е предявен иск по чл. 2в, ал. 1. т. 2 ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 120 000 лв.

В исковата молба от ищеца се посочва, че по повод наложен запор върху негова лична сметка подал до Окръжен съд Плевен (ответникът по делото) жалба (рег. № 01-1714/18.07.2019 г. по описа на Затвора Плевен) срещу незаконосъобразни действия на частен съдебен изпълнител (с рег. № 896 с район на действие ОС Велико Търново), ведно с направено искане за спиране на обжалваното изпълнително действие, че в продължение на две години ответникът е бездействал (отказал да разгледа жалбата и искането за спиране), изпращайки делото на друг съд (Окръжен съд Велико Търново), от когото също нямало произнасяне, че с това бездействие ОС Плевен отказал на ищеца достъп до съд и правосъдие и е допуснал достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, че в резултат на това нарушение ищецът е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в дългосрочен и траен във времето психоемоционален стрес, дискомфорт и обострено чувство на отхвърленост и незащитеност. От ищеца е изведено искане за присъждане на обезщетение за същите вреди в размер на сумата от 120 000 лв.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника по делото не е постъпил писмен отговор.

Ищецът взема участие по делото лично, като в съдебно заседание поддържа предявения иск, в хода на устните състезания навежда доводи за неговата основателност и моли за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в претенирания размер. В представени по делото писмени бележки доразвива доводите в подкрепа на тезата за основателност на предявения иск и размера на претендираното обезщетение.

Ответникът не взема участие по делото, чрез изпращане на представител в съдебно заседание, но в писмено становище се поддържат съображения, заявени при евентуалност в следните аспекти: за неразбираемост на изпратения препис от исковата молба, за нередовност на исковата молба и за неоснователност на предявения иск.

Прокурорът от Окръжна прокуратура Ловеч С. И. дава становище за неоснователност на предявения иск, поставяйки акцент върху липсата на заявеното от ищеца основание за ангажиране на отговорността на ответника, поради недопуснато от съда нарушение на правото на Европейския съюз, с оглед на което приема, че не би могло да има причинно-следствена връзка със страданията, за които ищецът е изложил твърдения в исковата молба.

Като обсъди събраните по делото доказателства по отделно в тяхната съвкупност и взаимовръзка и като съобрази становищата на страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори, а и това се установява от приетите писмени доказателства (писма от ОС Плевен, ОС Велико Търново и заверени копия от документи), че по повод наложен заповед върху негова лична сметка Г. В. В. подал до Окръжен съд Плевен жалба (рег. № 01-1714/18.07.2019 г. по описа на Затвора Плевен) срещу незаконосъобразни действия на частен съдебен изпълнител с рег. № 896 с район на действие ОС Велико Търново, по изп. д. № 1149/2018 г. по описа на същия съдебен изпълнител – налагане на заповед върху вземания на жалбоподателя, като със молба към жалбата е направено искане за спиране на обжалваното изпълнително действие.

По разпореждане на Заместник-председателя на ОС Плевен с писмо изх. № 3911/29.07.2019 г. на същия съд жалбата е изпратена на ЧСИ И.Ц. за администриране, окомплектоване с изпълнителното дело и изпращането ѝ на компетентния съд – ОС Велико Търново.

След администрирането ѝ от частния съдебен изпълнител по жалбата на Г. В. В. е образувано в.гр.д. № 809/2019 г. на ОС Велико Търново.

С решение от 06.12.2019 г., по в.гр.д. № 809/2019 г. на ОС Велико Търново, съдът е оставил без уважение жалбата.

С молба до административния ръководител на ОС Велико Търново (вх. № 1001892/15.06.2021 г.) Г. В. В. е посочил, че на 18.07.2019 г. е подал жалба до ОС Плевен (рег. № 01-1714/18.07.2019 г. по описа на Затвора Плевен), че от същия съд е научил, че жалбата препратена по компетентност на ОС Велико Търново. В същата молба от Г. В. В. се заявява, че към момента на нейното подаване не е уведомен от съда за образуваното дело, за неговото развитие и резултат, вкл. за произнасянето по жалбата, като е изведено искане за изпращане на ксерокопие от крайния съдебен акт.

От показанията на свидетеля М. С. С., се установява, че в периода от 28.12.2018 г. до 28.07.2022 г., същият и ищецът са пребивавали заедно Затвора Плевен - в една група, в съседни клетки, което позволявало непосредствена комуникация. Общуването между свидетеля и ищеца било възможно и през време на осигуреното им време за разходка. На 15.07.2019 г., във времето за разходка, двамата отишли до затворническата лавката, за да си напазаруват, при което Г. В. В. установил, че картата му била блокирана, нямала наличност. Известно време след това, ищецът узнал от служител на затвора, че причината за липсата на наличност по картата, е наложен от ЧСИ заповед върху средствата, чрез изпращане на писмо (запорно съобщение) до

началника на Затвора. От показанията на свидетеля се установява, че по този повод ищецът подал жалба до съда в Плевен, че около две години не е получавал отговор на жалбата, че Г. В. В. узнал за препращането ѝ от ОС Плевен на ОС Велико Търново случайно, след като му свалили запора през 2020 г. и е направил запитване до съда. От показанията на свидетеля се установява, че Г. В. В. се чувствал отчаян и обезверен от липсата на отговор по жалбата му, унижен от невъзможността да се разпорежда със средствата по картата си до вдигане на запора, през което време е трябвало да разчита на извънредна подкрепа от близки, роднини и приятели извън затвора. От показанията на св. С. се установява и че поради липса на средства, ищецът бил лишен от възможността да комуникира със своите близки по телефона, да си заплати държавните такси по водените от него дела, че по този повод ищецът ставал тревожен, изнервен и психически неадекватен, получавал хипертонични кризи, променил се и визуално – косата и брадата му побелели.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният от Г. В. В. против ОС Плевен иск по чл. 2в, ал. 1. т. 2 ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 120 000 лв. е неоснователен.

Установените по делото факти не осъществяват фактическия състав на отговорността на държавата по чл. 2в, ал. 1. т. 2 ЗОДОВ, защото не разкриват допуснато от ОС Плевен нарушение на правото на Европейския съюз. Окръжен съд нито е нарушил, нито е имало основание да прилага или съобразява конкретен акт от първичното или вторичното право на ЕС. Изпращайки жалбата на частния съдебен изпълнител с указания за администриране, окомплектоване с изпълнителното дело и изпращането ѝ на компетентния съд – ОС Велико Търново, не съставлява нарушение на правото на Европейския съюз. Същото действие е извършено правомерно, в съответствие с чл. 436 ГПК, предвиждащ подаване на жалбата чрез частния съдебен изпълнител до окръжния съд по мястото на изпълнението (чл. 436, ал. 1 ГПК), който извършва проверка за нейната редовност и допустимост (чл. 436, ал. 4), връчва препис на другата страна (чл. 436, ал. 2 ГПК), а след изтичане на срока за писмени възражения, изпраща на окръжния съд жалбата заедно с възраженията, ако има такива, и копие от изпълнителното дело, като излага мотиви по обжалваните действия (чл. 436, ал. 3 ГПК). Произнасянето по чл. 438 ГПК предполага валидно сезиране на компетентния да се произнесе по жалбата съд. В този смисъл налице е точно прилагане от ОС Плевен на вътрешното процесуално право, поради което няма основание съдът да бъде упрекван и за допуснато процесуално нарушение, вкл. за неосигурена защита и съдействие дължими по силата на чл. 2 ГПК. Напротив, изпращането на жалбата по чл. 435 ГПК за администриране от ЧСИ е извършено в съответствие с процесуалния закон. С това действие съдът е подготвил законосъобразното развитие на съдебното производство по разглеждане на жалбата от компетентния съд, приключило с постановяване на решение по същество, затова то не би могло да се квалифицира и като допуснато нарушение на чл. 6, § 1 ЕКЗПЧОС и чл. 47 ХОПЕС. Ето защо от ОС Плевен не е допуснато нарушение на правото на Европейския съюз и в аспект засягане на основните права, както са гарантирани от ЕКЗПЧОС и както произтичат конституционни традиции на държавите-членки, съставляващи част от правото на Съюза в качеството им на общи принципи (чл. 6, § 3 ДЕС), в частност правото на справедлив процес по чл. 6, § 1

ЕКЗПЧОС, правото на ефективни правни средства за защита по чл. 13 ЕКЗПЧОС и забраната за изтезания по чл. 3 ЕКЗПЧОС (чието нарушение се претендира от ищеца).

При липса на един от елементите на фактическия състав на отговорността на държавата по чл. 2в, ал. 1, т. 2 ЗОДОВ, а именно допуснатото нарушение на правото на Европейския съюз, безпредметно е да се излагат съображения за квалифицирането им като достатъчно съществени, за наличието на причинно-следствена връзка между тях и твърдените вреди, както и относно техния размер. Поради неосъществяване на фактическия състав по чл. 2в, ал. 1, т. 2 ЗОДОВ, предявеният на това основание иск против държавата (в лицето на ОС Плевен) за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди е неоснователен и следва да се отхвърли.

Независимо от резултата на производството пред настоящата инстанция (отхвърляне на иска), ищецът не следва да бъде осъждан да заплаща разносните по делото в съответствие с чл. чл. 10, ал. 2 ЗОДОВ, защото същият е освободен с акт на съда от заплащане на разноски по конкретното дело.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Г. В. В., с ЕГН *****, с адрес Затвора Ловеч против Окръжен съд Плевен, с адрес гр. Плевен, ул. „Д.К.“ № 25 иск по чл. 2в, ал. 1. т. 2 ЗОДОВ за присъждане на сумата от 120 000 лв., претендирана като обезщетение за неимуществени вреди от нарушаване на правото на Европейския съюз, във връзка с подадена от ищеца до ОС Плевен (рег. № 01-1714/18.07.2019 г. по описа на Затвора Плевен) жалба срещу незаконосъобразни действия на частен съдебен изпълнител ЧСИ И.Ц. с рег. № 896 с район на действие ОС Велико Търново, по изп. д. № 1149/2018 г.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд Велико Търново, в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____